YoungstarsWiki.org

SUBMITTED BY
JeannineWeibel

ON
27.11.2012

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Dezvoltarea competențelor în copilărie și adolescență

Acest document vă oferă o scurtă privire asupra dezvoltării copiilor, în special asupra competențelor lor. Adesea avem așteptări prea mari de la copiii noștri sau îi suprasolicităm. Chiar și în cadrul activităților cu copiii, unde nu îi vedem în fiecare zi, este important să cunoaștem stadiul lor de dezvoltare.

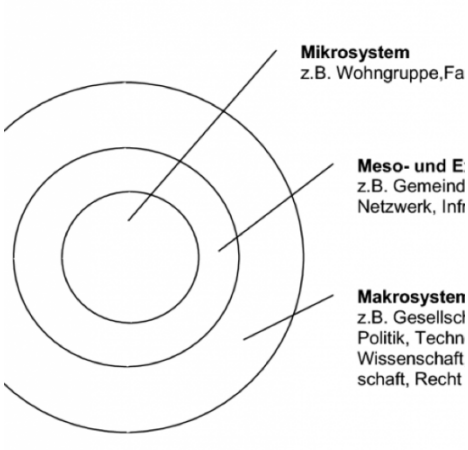
Microsistem, mezosistem, macrosistem

Sociologia clasifică toate contactele noastre sociale într-un model social. Acest model este denumit sistem micro, mezos și macros.

În microsistem, suntem influențați de familie și de mediul nostru apropiat. Acest lucru se observă foarte bine mai ales în educația copiilor. Un copil dintr-o familie divorțată, care a trăit multe certuri, reacționează diferit în situații conflictuale față de un copil dintr-o familie unită.

La nivelul mezosistemului, suntem influențați de organizații. Acestea pot fi școala, grupul de tineret, biserica sau alte rețele sociale. În special adolescenții caută un punct de sprijin în afara familiei. Ei doresc să devină independenți. Prin intermediul grupului de tineret, dispunem de un mijloc extraordinar de a-i forma pe copii încă de la o vârstă fragedă. Le putem oferi baze importante pentru viitor.

Nivelul macro cuprinde întreaga cultură, sistemul juridic, politica și normele unei societăți. Nivelul macro este diferit în fiecare țară, iar în Elveția diferă chiar și de la un canton la altul. Un exemplu tipic este punctualitatea elvețiană. Nici măcar nu trebuie să ieșim din Europa pentru a ne da seama că nu toți sunt la fel de punctuali ca noi.

Forme de socializare

În plus, sociologia distinge trei forme diferite de socializare. Acestea sunt socializarea primară, socializarea secundară și socializarea terțiară.

Sistemele micro, meso și macro se aplică fiecărei categorii de vârstă. Aceste trei forme de socializare sunt împărțite pe categorii de vârstă.

Socializarea primară

Se referă la primii trei până la cinci ani din viața unui copil. Copilul este socializat în principal în cadrul familiei. O abilitate importantă este comunicarea. Prin aceasta, copilul se poate exprima și învață să-și manifeste propria voință.

Socializarea secundară

Această etapă este mai interesantă pentru noi, în calitate de animatori ai grupului de tineret. Socializarea secundară cuprinde perioada copilăriei, a adolescenței și a începutului vârstei adulte. Oriunde intră în contact cu sisteme din afara familiei.

Copiii învață să se adapteze la macrosistem. Prin intermediul grupului de tineret, îi putem ajuta pe copii să facă față cu succes acestei etape. De exemplu, organizând în mod conștient jocuri de grup, astfel încât ei să fie nevoiți să se integreze.

Socializarea terțiară

Socializarea terțiară se desfășoară în perioada vieții adulte. Această fază cuprinde activitatea profesională și întemeierea unei familii. Totuși, această etapă nu este relevantă pentru activitatea cu tinerii.

Copilăria, între 6 și 11 ani

Informații utile despre această vârstă

Majoritatea nu mai cred în Moș Crăciun. Copiii devin mai orientați spre realitate și dobândesc o structură de gândire mai dezvoltată. Gândirea logică se dezvoltă, iar comunicarea este la un nivel avansat.

La această vârstă, copiilor le place să povestească în detaliu ceea ce au trăit. Sunt capabili să urmeze o ordine cronologică și să recunoască legăturile dintre lucruri.

Copiii mici și cei care abia încep școala privesc totul dintr-o perspectivă egocentrică. Se consideră centrul vieții lor și nu sunt încă capabili să empatizeze cu ceilalți. La vârsta mijlocie, ei învață să fie empatici. Dezvoltă un puternic simț al dreptății. De exemplu, nu pot înțelege de ce cineva primește mai multă ciocolată fără să depună un efort suplimentar.

La această vârstă, copiii învață să se joace în grup. Ei nu cunosc încă o adevărată loialitate față de grup. Se poate întâmpla ca un copil să prefere să se joace singur și să facă acest lucru. Cu timpul, acest lucru se schimbă (aproximativ în clasa a III-a). Copiii învață să formeze un grup și să coopereze social. De asemenea, învață să fie loiali și să nu se toarne unii pe alții (aproximativ clasa a IV-a).

În ceea ce privește grupul de tineri

Este important să ascultăm cu atenție copiii și să nu îi întrerupem. Copiii trebuie să povestească ce au trăit.

Fiți corecți cu copiii. Dacă cineva a depus mai mult efort, ar trebui să primească și mai mult, și invers. Nu puneți la îndoială fără motiv noile lor concepții despre dreptate.

Nu așteptați prea mult de la copii în jocurile de grup. Le place să se joace în grup, dar nu se pot identifica imediat cu grupul. Lăsați-le însă copiilor libertatea de a face ceva diferit de ceea ce ați planificat voi. Ceva ce pot face singuri, fără ceilalți copii.

Copiilor le place să pârâască, deoarece nu au încă un simț al apartenenței la grup. Situația devine dificilă atunci când aveți copii mai dezvoltați, care consideră pârâitul o încălcare a regulilor grupului, și copii mai puțin dezvoltați, pentru care pârâitul este încă ceva normal. Încercați să fiți corecți față de ambele categorii și să nu-i jigniți pe niciunul dintre ei.

Dezvoltarea credinței

Credința capătă o importanță din ce în ce mai mare odată cu creșterea dorinței de cunoaștere. Copiii de această vârstă pot fi încă foarte ușor captivați de povești. Cu toate acestea, dacă persoana de referință a copilului este necredincioasă, există riscul ca copilul să considere poveștile din Biblie ca fiind neadevărate sau chiar ca fiind basme. Copilul de vârstă școlară definește ca fiind „real” ceea ce poate observa, auzi sau percepe cu simțurile. Dificultatea constă acum în a-i explica copilului că Dumnezeu, deși invizibil, este totuși real (Romani 1, 4-6).

În copilărie, părinții sunt de obicei persoanele de referință cele mai importante. În jurul vârstei de 10-11 ani, copiii încep să pună la îndoială atitudinile părinților și să asculte părerile altor adulți apropiați lor.

Mulți copii nu reușesc să facă distincția între științele naturii și credința creștină, de aceea își împart viața în două lumi. Pe de o parte, cea de la școala duminicală, unde se crede în Isus și poveștile sunt

reale. Pe de altă parte, viața școlară, unde se crede în Big Bang. Atâta timp cât aceste două lumi nu se suprapun, majorității copiilor nu le deranjează faptul că nu totul se potrivește perfect.

Copiii care învață de mici să aibă încredere o duc mai ușor la această vârstă. Ei pot avea mai ușor încredere în adulți, de exemplu în profesori, că spun ceea ce trebuie. Copiilor care au crescut fără încredere le este mai greu în mai multe situații de viață.

Copiii sunt incredibil de activi. La această vârstă, a face și a fi merg inevitabil mână în mână. O credință care se desfășoară doar la nivelul gândirii și al sentimentelor este de neimaginat pentru ei. Ei vor să facă lucruri care îi plac lui Isus. Învățarea prin acțiune nu este doar corectă din punct de vedere pedagogic, ci și teologic.

În ceea ce privește momentele de liniște/meditație/reflecție

În timpul rugăciunii, folosiți piese de teatru, obiecte sau imagini. Trebuie să aveți grijă să nu accentuați prea mult minunile din Biblie. Copiii le încadrează repede în categoria poveștilor de basm și, ajunși la adolescență, le elimină din memoria lor împreună cu Albă ca Zăpada și cei șapte pitici. Punctul central al poveștilor ar trebui să fie întotdeauna sublinierea iubirii lui Dumnezeu și a faptului că El dorește să ne fie prieten.

Conducătorul grupului de tineret ar trebui să accepte și să adopte teoriile psihologiei dezvoltării. A suprasolicita copilul de la o vârstă fragedă face mai mult rău decât bine.

Printre altele, trebuie să se țină cont de faptul că copiii sub 11 ani încă înțeleg totul așa cum li se spune, de exemplu: „Isus bate la inima ta”. Copiii pot înțelege că Isus bate cu adevărat la valva cardiacă. În acest sens, ar fi mai bine să se spună: „Isus vrea să-ți fie prieten”.

În calitate de lider, trebuie să fii foarte atent să nu interpretezi greșit reacțiile copiilor la mesajele evanghelice. Dacă, de exemplu, un copil stă doar plictisit și smulge câteva fire de iarbă, asta nu înseamnă automat că nu reține nimic. De cele mai multe ori, în interiorul unui copil se desfășoară un proces și este nevoie de răbdare până când acesta se încheie.

Încercați, de asemenea, să trăiți împreună cu copiii o poveste din Biblie. Mergeți, de exemplu, împreună la o fântână și imaginați-vă cum s-a simțit Iosif. Sau organizați împreună cu ei un alt program de pedagogie experiențială.

Lista competențelor

z	Sachkompetenz*	Selbstkompetenz	Füh tenz
	Schöpfung in vollen Zügen erleben	Wirklichkeitsbezo-gen	Für al s
mp-	Dinge basteln, Feingefühl	Denkhorizont erwei-tert sich, jedoch li-near	Ordı
	Musische Fähigkei-ten entwickeln sich	Lernmotivation in der Regel hoch	Sich pen
t		Sind neugierig, wol-len mehr wissen	
le		Noch nicht sehr kri-tikfähig	
h			

ung und Interessen verschieden

ung	spannen
st	Geschichten der Bib
ischen Wissen-nicht verstehen	Gegenstände/ Bilder
war	Erlebnispädagogisch
	Sie aktiv in die Anda ren
en erleben, nicht	

Adolescența, între 12 și 16 ani

Lucruri interesante despre această vârstă

Spre sfârșitul clasei a VI-a, la majoritatea copiilor începe pubertatea. Fetele încep acum să acorde atenție aspectului lor fizic. Pot petrece ore întregi în baie și în fața oglinzii. La băieți, pubertatea începe puțin mai târziu, dar sunt la fel de vanitoși ca și fetele. Pentru ei devine importantă imaginea pe care o au și ceea ce cred ceilalți despre ei.

Copiii au devenit acum adolescenți. Își petrec din ce în ce mai mult timp în grupuri de prieteni. Părerea părinților nu mai contează atât de mult. Mai important este ce cred colegii. Regulile școlare trec pe plan secund, dacă întregul grup le încalcă.

Rebeliunea față de părinți devine ceva obișnuit. În furia care poate apărea uneori și care pune nervii la încercare, se pot auzi cuvinte urâte din ambele părți.

În adolescență, nu devii o persoană cu totul nouă. Dezvoltarea adolescentului se bazează pe fundamentele copilăriei sale.

Adolescenții sunt într-o puternică căutare de sine. Au nevoie mereu de confirmarea faptului că arată bine sau că coșurile lor nu se văd deloc. În perioada pubertății are loc o mare schimbare fizică, dar și una psihică la fel de importantă. Lupta interioară poate duce la accese frecvente de furie, cu care mulți părinți nu se pot descurca. Pubertatea este foarte dificilă pentru adolescenții care nu au cunoscut nici iubirea, nici încrederea în copilărie. Ei trebuie acum să-și dezvolte propriul caracter fără ca cineva să le fi spus vreodată că sunt valoroși.

Adolescenții pot înțelege raționamente complexe. Spre deosebire de copii, care au nevoie de o succesiune logică a evenimentelor, ei pot comenta întâmplările din perspectiva lor. Asta înseamnă, de exemplu, că îți pot povesti ce le-a spus profesorul lor despre democrație, fără a fi nevoiți să-ți relateze întreaga poveste anterioară.

Una dintre cele mai importante teme pentru adolescenți este iubirea și prietenia cu persoanele de sex opus. Mass-media de astăzi transmite o imagine complet greșită despre cum ar trebui să arate o relație perfectă. Deoarece adolescenții sunt în căutarea unor răspunsuri mai ales în această privință, au nevoie de sprijin. Chiar dacă pentru mulți lideri de grup este dificil să găsească cuvintele potrivite, totuși ar trebui să se discute deschis despre acest subiect. Ce spune Dumnezeu despre sexualitate ar trebui să le fie transmis clar adolescenților încă de la o vârstă fragedă.

Sunt subiecte importante care, în cercurile creștine, sunt adesea considerate tabu. O relație este bună atâta timp cât este binecuvântată de Dumnezeu. Această frază nu are încă prea mult sens pentru tineri. Restul clasei vrea pur și simplu să se cupleze cu persoana care arată cel mai bine. Trebuie să le explicăm din nou adolescenților sensul adevărat al unei relații. Asta înseamnă și să ai răbdare, să aștepți persoana potrivită.

În ceea ce privește grupul de tineri

Un adolescent are nevoie de o persoană de referință din afara familiei, în care să poată avea încredere deplină. Cu toate acestea, familia rămâne în continuare foarte importantă. Ea îi oferă adolescentului un punct de sprijin.

Deoarece știm că tinerii sunt foarte orientați spre grup, trebuie să încercăm să entuziasmăm întregul grup. Șansa noastră, ca lideri de grup, este să valorificăm această coeziune a grupului. Trebuie să devenim o parte a grupului, pe care ei să o accepte. Totuși, nu trebuie să fim un „lup în haine de oaie", care vrea să-i încadreze pe tineri într-un tipar de comportament adult. Dacă o propunere de activitate nu este bine primită de adolescenți, nu ar trebui să insistăm asupra autorității noastre, ci să cedăm uneori. Totuși, trebuie reținut faptul că acest lucru nu se aplică în cazul normelor de siguranță și al riscurilor de accident. În calitate de lideri, încercați să vă puneți în pielea grupului și abordați subiectele care îi preocupă. Aici este necesară o anumită spontaneitate. În general, adolescenții sunt sceptici. Sunt greu de motivat și, de fapt, vor doar să-și petreacă timpul fără să facă nimic. Încercați să-i scoateți din rezervă.

Dezvoltarea credinței

Adolescenții cred ceea ce cred prietenii lor. Aceasta poate fi obsesia consumului sau, în cel mai bun caz, credința creștină. Din cauza schimbărilor de dispoziție pe care le experimentează, sentimentul de bine devine mai important decât propriile convingeri.

Unii tineri se convertesc doar pentru că restul grupului o face sau pentru că vor să-i facă pe plac liderului grupului. Prin urmare, nu este de mirare dacă un adolescent începe să se îndoiască de credința sa atunci când grupul său de referință se schimbă. Odată cu înaintarea în vârstă, însă, credința poate căpăta mai multă stabilitate și poate deveni o convingere fermă.

În ciuda drumurilor bine trasate în trecut, nimeni nu poate spune cum se va dezvolta în continuare o persoană. Mulți oameni nu depășesc stadiul credinței de grup sau nu doresc să se dezvolte mai departe.

La sfârșitul adolescenței, sau uneori niciodată, apare credința căutătoare. Conștientizarea propriei identități stimulează căutarea de răspunsuri. De exemplu, dacă un adolescent provine dintr-o familie creștină și s-a convertit public încă de la o vârstă fragedă, pentru că asta se aștepta de la el, aceasta poate fi totuși o credință bazată pe apartenență. Când adolescentul se confruntă cu alte puncte de vedere care nu provin din lumea sa creștină idilică, acest lucru îl poate copleși. El începe să caute și să încerce lucruri noi, să-și caute noi obiective în viață, pe care ar putea să le regrete mai târziu.

După credința de căutare urmează ultima etapă, credința proprie. În această etapă, omul și-a descoperit credința pentru sine însuși, independent de un grup sau de o cultură. Această credință nu trebuie neapărat să fie cea creștină. În cazul altor religii sau convingeri se poate observa o etapă de dezvoltare similară. Prin urmare, în procesul de evanghelizare, trebuie să avem grijă să nu le reproșăm că credința lor ar fi greșită. Credința creștină ar trebui vestită în așa fel încât aceștia să fie motivați să se încreadă personal în acest Domn.

În ceea ce privește momentele de liniște/meditație/informații

Mai întâi trebuie câștigată încrederea tinerilor. Doar dacă adolescenții consideră că o organizație este bună, vor asimila cu adevărat ceva.

La activități și jocuri, ei participă atunci când au ocazia să se întâlnească cu grupul. Acceptă aspectele evanghelice, atâta timp cât grupul este prezent.

Și în timpul rugăciunii este important să entuziasmăm întregul grup. Cu toate acestea, niciun membru nu trebuie uitat. În mod specific în ceea ce privește credința, trebuie să se acorde atenție pentru a ajunge la fiecare în parte. Dacă putem oferi unui adolescent sentimentul că Dumnezeu este interesat de el, chiar dacă nu se află în grup, acesta a făcut un pas important în viața sa de credință.

Ca lucrător în rândul tinerilor, ai nevoie în primul rând de două lucruri: răbdare divină, pentru a recunoaște momentul potrivit, și dragoste pentru fluturi. Mulți adolescenți sunt foarte instabili în credință și nu au încă o constanță. Nu te supăra pe ei dacă, uneori, fac câțiva pași înapoi în viața de credință. Cu timpul, poate vor face din nou câțiva pași înainte.

Lista competențelor

Sachkompetenz	Selbstkompetenz	klung	spannend
			Weltprobleme
Verstehen komplizierte Gedankengänge	Sich selber am suchen	nörigkeitsgefühl	Prominente/ Medien
Breites Allgemeinwissen	Wenig emotionale Kontrolle	rbild	Beziehungen (Mann/F Frau/Frau)
Arbeiten zielorientierter	Werden selbstständig	n, diskutieren	Extremglaube –> Mission, Strassena tiert)
Abstraktes Denken			Biographien von gross ten
			„hängen/ chillen“ einfa

Cuvânt de încheiere

Totuși, nu trebuie să uităm un lucru: putem împărți copiii în grupuri, dar fiecare dintre ei rămâne o persoană de sine stătătoare, cu propriile trăsături și propriul nivel de dezvoltare.

Dumnezeu a creat fiecare persoană ca fiind unică. Vor exista întotdeauna copii mai ușor de gestionat și alții mai dificili. Pentru a-i dărui fiecăruia aceeași iubire, amintește-ți mereu acest lucru.

Sursa imaginii

Imagine de copertă: Juropaarchiv, www.juropa.net

Lista competențelor: Jeannine Weibel

Weitere Informationen

Etichete
Dezvoltarea copiilor

Vârsta
4–7 ani
8–12 ani

Număr de participanți
Nu sunt disponibile date.

Biblia
Această informație lipsește.

Durată
Nu sunt disponibile date.

Material
Nu există

Descărcare fișier
Nu există descărcări de fișiere

KI Generierter Inhalt
Conținut
Etichete
Vârsta
Număr de participanți
Biblia
Durată
Material

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/ro/wiki/art/dezvoltarea-competentelor-copilarie-si-adolescenta